

Säde park

Park on nime saanud "Säde" seltsilt ning tekkis seltsimajaga samal ajal. Enne parki asus siin Kaagjärve mõisavalitseja Zenckeri villa juurde kuuluv aed. Sajandi alguses kutsuti parki "Säde" aiaks. Aed oli iseloomulik ka teistele Eesti laulu- ja mänguseltsidele (Tartus ja Võrus). Aias oli kõlakoda, kus korraldati väiksemaid kontserte. Suurematest üritustest toimus siin 29. mail 1935. aastal Valga Meestelaulu Seltsi kevadkontsert ja lipu õnnistamine, sama aasta 28. juulil aga Valgamaa III laulupäev. Suvisel ajal oli "Säde" aed etenduste vaheajal jalutuskohaks. Väikestel valgetel laudadel teenindas teatrikülastajaid "Säde" restoran, aia tiigil ujusid luigid ja dekoratiivne luigemaja.

Park on liigivaene, valitsevaks on Pensilvaania saar (punane saar). Märgatavad on ka harilik ja suureleheline pärn, vaher, saarvaher. Tiik on ovaalne ja põhjaveetoiteline.

Tänapäeval asub Säde pargis mälestusmärk kõigile Valgamaalt represseeritutele. Põdralast pärit kivisse raius Leedumaalt pärit skulptor, samuti küüditatu, Viktoras Stavitskis kaks sõna: "Kodust ilmajäetuile" ning aastarvu 1940. Mälestuskivi avati 15. juunil 1990.

17. oktoobril 2009 avati pargis kirjanik August Gailiti mälestuse jäädvustamiseks püstitatud Jaak Soansi skulptuur Nipernaadi, mille juures käivad rännumehed endale reisiõnne soovimas. Eesti

kirjanduse üks kangelasi sümboliseerib eestlastele muretut ja lõbusat rändajat, kes oskas nii hästi unistada, et ka teised ta luiskamist uskuma jäid.

